

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Petíciós Bizottság

2005. június 22.

KÖZLEMÉNY A KÉPVISELŐK RÉSZÉRE

A Thierry Lalande (francia állampolgár) által benyújtott 517/2004. sz. petíció a másik tagállamban letelepedett, és az európai választások során ott választójogukkal élni kívánó európai uniós állampolgárokkal szembeni egyenlő bánásmódról

1. A petíció összefoglalása

A petíció benyújtója, egy Írországból lakó francia állampolgár azt állítja, hogy hátrányos megkülönböztetés áldozata volt a legutóbbi európai választások során, amikor közjegyzői okirat beszerzésére és viszonylag magas (4-től 50 euróig terjedő) illeték megfizetésére kötelezték annak érdekében, hogy a lakóhelye szerinti országban szavazhasson és a megfelelő választói névjegyzéken nyilvántartásba vegyék. Az ír állampolgárok mentesülnek ezen alakiságok és illetékek alól, és – az ír kormány megtévesztő internetes tájékoztatója szerint – más tagállamok állampolgárainak is mentesülniük kellene. A petíció benyújtója ennek megfelelően felkéri az Európai Parlamentet, hogy gyakoroljon nyomást az ír kormányra az ilyen diszkriminatív magatartás megszüntetése érdekében illetve azért, hogy a tőle a legutóbbi európai választásokon választójogának gyakorlása feltételeként beszédett illetéket neki visszafizessék.

2. Elfogadhatóság

2004. november 26-án elfogadhatónak nyilvánították. A 192. cikk (4) bekezdése értelmében információ kérése a Bizottságtól.

3. A Bizottság válasza, beérkezett 2005. június 22-én.

Thierry Lalande, francia állampolgár, szabadúszó tolmács 2002 májusa óta lakik Írországból. Panasz a ténnyel van összefüggésben, hogy az ír állampolgárok kivételével minden uniós állampolgárnak, aki először kívánja magát Írországból nyilvántartásba vetetni az európai parlamenti választásokon való szavazáshoz, ki kell töltenie az EP1 jelű nyomtatványt. Ez a nyomtatvány tartalmaz egy közhivatali tanúsítványt, amelyet alá kell írni egy közjegyzővel, törvényességi tisztviselővel (peace commissioner) vagy esketőbiztossal (commissioner for oaths). Ezek közül csak a törvényességi tisztviselő szolgáltatása ingyenes.

CM577450HU.doc

PE 360.134v02-00

külső fordítás

Az ír állampolgároknak semmiféle illetéket nem kell fizetniük, amikor az európai parlamenti választásokon élni kívánnak választójogukkal. A petíció benyújtója ezt a különbségtételt diszkriminatívnak és aránytalannak tartja.

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 19. cikkének (2) bekezdése biztosítja a más tagállamban lakóhellyel rendelkező uniós állampolgárok számára azt a jogot, hogy az európai parlamenti választások során a lakóhelyük szerinti tagállamban szavazzanak, vagy jelöltként induljanak. Az e joguk gyakorlásához kapcsolódó feltételeknek meg kell egyezniük az adott tagállam állampolgáraitra vonatkozó feltételekkel. Ezeket a jogokat a Tanács 1993. december 6-i 93/109/EK irányelvében részletezett előírások szerint kell érvényesíteni.

Az irányelv megállapítja azokat a feltételeket, amelyeket a közösségi választópolgárnak teljesítenie kell, ha szerepelni kíván a választói névjegyzéken. Az irányelv 9. cikkének (2) bekezdése világosan kijelenti, hogy a közösségi választópolgároknak ugyanazokat az okiratokat kell benyújtaniuk, mint az adott állam nemzeti állampolgárainak.

Az irányelv ugyanakkor megkívánja a közösségi választópolgártól, hogy egy hivatalos nyilatkozatot is bemutasson, amelyben nyilatkozik az állampolgárságáról és a lakóhelye szerinti tagállam választási területén lévő lakcíméről, a származása szerinti tagállamnak arról a településéről vagy választókerületéről, amelynek választói névjegyzékébe a nevét legutóbb felvették, illetve arról, hogy választójogát csak a lakóhelye szerinti tagállamban fogja gyakorolni.

Az irányelv tehát a benyújtandó okiratok terén lehetővé teszi a különbségtételt a nemzeti állampolgárok és a közösségi választópolgárok között.

Ezen elbánásbeli különbség célja annak biztosítása, hogy a szavazati joggal nem élnek vissza egynél több országban való szavazással vagy azzal, hogy egy másik tagállamban szavazzanak, miközben származási országukban megfosztották őket szavazati joguktól.

Az irányelv 2. cikkének (9) bekezdése iránymutatással szolgál a „hivatalos nyilatkozat” kifejezés értelmezéséhez. Eszerint az az érdekelt személy által tett olyan nyilatkozat, amelynek bármilyen valótlansága az adott személyt az alkalmazandó nemzeti jog szerinti büntetésnek teszi ki.

A hivatalos nyilatkozat olyan kiegészítő kötelezettség, amelyet csak a közösségi választópolgároknak kell teljesíteniük, a nemzetieknek nem. A közösségi törvények nem rendelkeznek a hivatalos nyilatkozat formájáról és követelményeiről. A tagállamok mindaddig szabadon határozhatják meg ezeket a feltételeket, ameddig a szabályozás arányban áll az elérni kívánt céllal.

Úgy tűnik, az ír törvényhozás nem biztosítja a célok és eszközök közti megfelelő egyensúlyt. A hitelesítés megkövetelése a felszámított illetékek és a kötelezettség teljesítésének időigénye miatt akadályozza a közösségi választópolgárok választójogának szabad gyakorlását. Hasonló eredményt más eszközökkel is el lehetne érni, amelyek nem jelentenek terhet a közösségi

szavazók számára. Ilyen lenne például az EP1 nyomtatvány integrálása az RFA2 alapnyomtatványba. Az alapnyomtatványt minden nemzeti és új közösségi választópolgárnak alá kell írnia a Garda Síochána (az ír nemzeti rendőrség) egy tagja előtt a helyi rendőrsőn vagy egy nyilvántartó hatósági képviselő jelenlétében.

A hivatalos kormányzati honlap (www.oasis.gov.ie) pontatlan információkat tartalmaz, amelyek szerint Írországból semmilyen választási regisztráció nem jár semmiféle költséggel.

A petícióban közölt információk fényében a Bizottság levélben fog Írország állandó képviselőjétől magyarázatot kérni a közösségi választópolgárok európai parlamenti választásokon való regisztrációjára vonatkozó írországi jogszabály követelményeit és a hivatalos honlapon közzétett pontatlan információkat illetően.